

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פְּרֻשֶׁת חֻקַּת – לְשׁוֹן הָרַע

"וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים... וַיָּבֹא הָעָם... וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בְּה' וּבְךָ... וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה... וְהָבִיט אֶל נַחֲשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָי" (במדבר כא, ו-ט)

הנחושת, כמו שנאמר: "וְהָבִיט אֶל נַחֲשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָי" (במדבר כא, ט).
במשנה בראש השנה (פרק ג' משנה ח') כתוב: "וכי נחש ממית, או נחש מחיה. אלא, בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים, היו מתרפאים, ואם לאו, היו נמוקים".

רק כאשר האדם עשה תשובה על החטא של לשון הרע היה בכוחו לבטל את המקטרג שברא והיה מתרפא. כמו שנאמר בגמרא: "אמר רב אמי: אין מיתה בלא חטא, ואין יסורין בלא עון, אין מיתה בלא חטא" (שבת נ"ה ע"א).

אין מציאות של יסורים שבאים על האדם בלי שלפני כן אותו האדם עבר עבירה. כתוצאה מאותו החטא שעשה הוא ברא מלאך רע. דרך אותו מקטרג נמשכים יסורים על האדם.

יהי רצון שנזהר לא לעבור חלילה על אף עבירה ובמיוחד נשקול כל מילה שיוצאת מהפה שלנו ולא ננזק חלילה על ידי המקטרג שאנחנו במו ידינו יצרנו אותו.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

7"י	כנסת לכת	צאת לכת	יבוי תפ
19:14	20:26	21:21	י"ג
19:32	20:24	21:18	ת"א
19:35	20:27	21:22	מ"ב
19:31	20:23	21:18	כ"ב

צריך להבין למה התורה בהתחלה מתארת אותם בשם שרפים ומסיימת בתואר נחש בלבד? עוד צריך להבין למה משה רבינו היה צריך להתפלל לסילוקן ובמכת הצפרדעים משה רבינו גרם בדיבור בלבד לסילוקן?

מין הרב ישראל מאיר הכהן (ה'חפץ חיים') זצ"ל ביאר שידוע שמכל עבירה נברא מלאך רע.

אותו מלאך, שנברא מעבירה שהאדם עשה, מקטרג על האדם שברא אותו רק מעצם קיומו ומציאותו. אבל אין הוא מקטרג בפיו על מי שברא אותו.

אבל מלאך שנוצר מחטא של לשון הרע, מקטרג בפיו על האדם שברא אותו, מכיוון שיצירתו היתה מעבירת הפה הרי שהקטרוג מתבצע באותה צורה.

הסיבה שעם ישראל ביקשו ממשו רבינו להתפלל עליהם להסרת הנחש היתה בעיקר שיתפלל עבורם לעקור ולבטל את אותו נחש מקטרג שנוצר כתוצאה מדיבור לשון הרע שלהם.

כשמשו רבינו ע"ה התפלל על כך לה' יתברך, הקב"ה השיב לו שאת המקטרג הזה אי אפשר לבטל בכח התפילה, אפשר לבטל אותו רק על ידי שהאדם יעשה תשובה על החטא שלו.

לכן משה רבינו יעץ להם להביט אל נחש

הצלחה בגו"ר
יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה
אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא
גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עונת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – שבת- כפוי- חלק א'

מה יעשה אדם אם שכח לנתק את הנורה של המקרר מערב שבת?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

מקרר, ששכחו לנתק את הנורה שבו מערב שבת, אסור לפתוח או לסגור אותו בשבת. אבל אם יש צורך בדבר, מותר לבקש מגוי לפתוח את המקרר, וטוב שהגוי יקח מהמקרר משהו עבור עצמו. **הערה:** למרות שאסור לבקש מגוי לעשות מלאכה דאורייתא בשבת, פתיחת המקרר אינה מלאכה רק דרך אגב נדלקת הנורה. אף על פי שהוא פסיק רישא, לא אסרו אמירה לגוי בפסיק רישא, כמבואר במשנה ברורה (סימן רנג ס"ק צט). כן העלה בשו"ת יביע אומר ח"ט (עמוד רסח) ובספר הליכות עולם ח"ג (עמוד קפג). כן פסק בשו"ת שבת הלוי ח"ז (סימן לט), ובשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ב סימן סח). יחמיר לתת לו להינות מדבר מאכל שנמצא בתוך המקרר. דעת הגר"ז אוירבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פל"א הערה א) שאין לומר לנוכרי לפתוח את דלת המקרר, אלא אם כן הנוכרי לא יודע שהנורה תדלק בפתיחתו.

לאחר שהגוי פתח את דלת המקרר, אפשר לבקש ממנו לנתק את הנורה. **הערה:** מכיוון שכיבוי הנורה אסור מדרבנן, הוי שבות דשבות במקום מצווה.

כאשר לא נמצא גוי באיזור וצריך את האוכל שבמקרר, אפשר לנתק את התקע בזמן שהמנוע של המקרר הפסיק לעבוד. יש להקפיד להוציא את התקע בשינוי, כגון: על ידי תחביבת עץ או פלסטיק בין השקע לתקע. **הערה:** בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י הי"ד) התיר לגדול להוציא את התקע בשינוי רק כאשר רגילים להוציא ולהחזיר את התקע, דאל"כ יש חשש לאיסור סותר. בספר מנוחת אהבה ח"א (פכ"ד ה"כ) לא חשש לזה, ע"ש. מה שהותר לנתק, למרות שכיום ברוב המקררים מתרחשת כל הזמן פעילות חשמלית, ותיכף בעת הניתוק היא תיפסק והוי כיבוי, מכיוון שאיסור כיבוי מדרבנן והניתוק נעשה בשינוי, הוי שבות דשבות לצורך מצווה.

אסור לפתוח בשבת את דלת המקרר על ידי קטן כאשר ידוע בודאות, שהנורה תידלק כתוצאה מהפתיחה. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"ד (רס"י לד) וח"ט (עמוד רסח).

יש מקילים, אם יש אוכל במקרר שנצרך לקטן או חולה. **מקורות:** בשעת הדחק כאשר האוכל שבמקרר נצרך לקטן יש שמקילים שהדלקת הנורה אסורה מדרבנן. הרשב"א והגר"ע א סוברים שאיסור דרבנן לקטן לצורכו אין למחות בו, ואף מותר לומר לו שיעשה כן לצורכו כמבואר בביאור הלכה (סימן שמג), אבל לדעת השו"ע (או"ח סימן שמג) אבא חייב להפריש את הקטן גם מאיסורי דרבנן. עיין בספר מנוחת אהבה ח"א (עמוד תקפב). בהסכמת הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א לספר כתב שיש להתיר על ידי קטן שלא הגיע לגיל חינוך. עיין משנה ברורה (שם סק"ג).

במקרים החדשים שיש בהם מנורה מסוג 'לד' שאיסור הדלקתה מדרבנן, מותר לפתוח את המקרר על ידי קטן.

כבוד הורים ושכרו

להלן סיפור מופלא שסיפר ד. פ. מירושלים על בנו. יש בו כדי ללמדנו עד כמה גדול השכר של כבוד הורים גם בעולם הזה ולא רק בעולם הבא. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: בפרשת נשוא הייתי אמור לנסוע לשמחת ברית המילה של נכדי. הברית היתה אמורה להתקיים בדרום הארץ. באותה התקופה הדרום היה תחת מטר של טילים שהמחבלים ירו. חששתי מאוד לנסוע, ולכן אמרתי לבני בצער שלא אוכל להשתתף בברית של בנו.

בני אברך ירא שמיים. הוא נזהר מאוד בקיום מצוות כבוד הורים. כששמע את דברי הוא הצטער מאוד. הוא רצה לכבד אותי להיות הסנדק. הוא חשב כיצד בכל זאת אוכל להשתתף בברית. מה עשה? הוא שינה את תוכניתו המקורית. הוא ביטל את האירוע עם האולם שבדרום תמורת תשלום קנס.

לאחר מכן הוא סיכם עם אולם בירושלים לערוך בו את הברית. הוא עדכן אותי על השינויים בתכנית. כמובן שהסכמתי ברצון להשתתף בברית בירושלים. בני נסע לירושלים ביום של הברית. בדרך נשמעה אזעקה, שגרמה לו ולבני ביתו להסתתר בתנאים קשים. הוא לא התרעם על כך, אלא עשה את הכל בשמחה. הברית התקיימה על הצד הטוב ביותר. בברית דיברתי על מעלת האירוע הזה. עד כמה הוא כרוך במסירות כדי לקיים את מצוות כבוד הורים. בוודאי זכות זאת תעמוד לילד לגדול בתורה ובמעשים טובים. אחד המשתתפים באירוע היה יהודי עשיר גדול. כשהוא שמע מה שבני עשה, הוא כתב לו צ'ק עם סכום גדול, שכיסה את כל הוצאות הברית והקנס ששילם לאולם בדרום ואת שאר ההוצאות הכרוכות בזה.

בזה לא תם הסיפור. כאשר בני הגיע חזרה לביתו, הוא גילה שטיל פגע בחניה הסמוכה לביתו. כאשר הוא התקרב לאזור שבו היתה הפגיעה, הוא גילה שהטיל נחת בדיוק על מקום החניה הקבוע של רכבו. בשבת קודש הוא עשה קידוש בבית הכנסת שסמוך לביתו. הוא הודה לבורא עולם בפני כל הנוכחים על הנס הגדול שעשה לו, תוך כדי הדגשה שזכות כבוד הורים עמדה לו לזכות בנס זה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייב במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל שבווע, PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יהושע ישעיה נויבירט זצ"ל

הגאון הרב יהושע ישעיה נויבירט זצ"ל - נולד ב-י"ד אדר א' ה'תרפ"ז (1927) בהלברשטאדט שבגרמניה. בהתחלת מלחמת העולם השנייה המשפחה חשבה כי מדינת הולנד הוא מקום מוגן שכן שבהתחלה מדינת הולנד לא היתה שותפה במלחמה. לכן הוריו, שני אחיו ואחותו ברחו לשם. בשנת ה'ת"ש (1940) הנאצים ימ"ש כבשו את הולנד. משפחתו של רבינו הסתתרה בחדר אחד במשך כשלוש שנים, כאשר השכנים הגויים סיפקו להם לחם ומים. היה זה נס גלוי, שכן הנאצים עברו מבית לבית וחיפשו יהודים. בשנת ה'תש"ו (1946) שוחררו. רבינו הגיע לנמל ליד מרסיי שבצרפת. בשבת הודיעו לפליטים שיש אוניה שמפליגה לארץ-ישראל. הם אמרו שזאת ההזדמנות היחידה שלהם להגיע לארץ. מכיוון שאף אחד לא ידע מה שמתרחש בעולם, היה חשש ניכר כי מדובר בפיקוח נפש, לכן רבינו התיר לעצמו להפליג.

בדרכו לארץ נדר שאם יזכה להגיע לארץ-הקודש יחבר ספר שיאדיר את כבוד השבת. מיד כשהגיע לארץ התחיל ללמוד בישיבת 'קול תורה'. לאחר שהתחנן והיה לאב צעיר, נחשף לשאלות רבות על הטיפול בתינוק בשבת. כשראה עד כמה הציבור לא מודע למה שאסור לעשות, התחיל בכתיבת ספרו 'שמירת שבת כהלכתה'. הספר התמקד בהתחלה בענייני טיפול בתינוק ושאלות רפואה בשבת. בהמשך התווספו הלכות רבות.

רבינו יסד בבית וגן את הישיבה לצעירים 'פני שמואל' ואת הישיבות הגבוהות 'חכמת שלמה' ו'נתיבות חכמה'. העביר שיעורים בקביעות בעיקר בהלכה גם בישיבת 'קול תורה'. במשך עשרות שנים מסר שיעורי דינים בסמינר הישן. שימש כפוסק ההלכה של המרכז הרפואי 'שערי צדק' (יחד עם ר' אשר וייס). שימש כרב ארגון 'החובש הר נוף' למעלה מ-15 שנים. מספר פעמים במשך השנה הגיע לתת שיעורים בהלכות שבת והנהיג את נושא גוי של שבת. הפעיל גמ"ח גדול של הלוואות, וסייע ליהודים רבים בכל התחומים. נפטר ב-ג' תמוז ה'תשע"ג (2013). חי כ-86 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: ר' אהרון (כיהן כרב ומו"צ במגנצא, הלברשטאט וברלין). **אימו:** מרת שרה חיה לבית במברגר (נינה של ר' יצחק דב במברגר ושל ה'ערוך לנר'). **מרבותיו:** הגאון הרב שלמה זלמן אוירבך (רבינו היה תלמידו המובהק). **ילדיו:** ר' שמחה (משמש במקום אביו בישיבת 'חכמת שלמה'), ר' ברוך (משמש במקום אביו בישיבת 'נתיבות חכמה'), יוסף (נפטר מיטת עריסה כשהיה תינוק). **מספריו:** **שמירת שבת כהלכתה** - הלכות שבת ויום טוב **יקיצור דיני שמיטת קרקעות אהל שרה** - דיני טהרת המשפחה. **חינוך הבנים למצוות ודיני קטן ימדריך הלכתי לאחיות בבתי חולים לשבתות וחגים.**

אחד הספרים המפורסמים ביותר בדורינו על הלכות שבת הוא ספרו של רבינו 'שמירת שבת כהלכתה'. רבינו סיפר פעם על הסיבה להוצאת ספרו. לאחר שעבר את השואה הנוראה ועלה לארץ ישראל באוניית מעפילים, נאלץ לעלות עליה בשבת קודש מחמת חשש לפיקוח נפש. הדבר ציער אותו במיוחד, מכיוון שבמשך כל שנות המלחמה הקשה הצליח לשמור מצוות עד כמה שאפשר, ובמיוחד שמר על שבת קודש. איך יתכן שדווקא עכשיו לאחר המלחמה, כשיצא לחופשי, יחלל את השבת? רבינו קיבל על עצמו, שה' יזכה אותו ויעשה משהו עבור השבת. כך עלה הרעיון לכתוב ספר על שמירת שבת.

הקפדתו של רבינו על שמירת שבת גם הצילה אותו מסכנת מוות. רבינו לא חש בטוב והרופא נתן לו מרשם לתרופה. באותה תקופה המשפחה סבלה ממכת עכברים בבית והרופא נתן גם מרשם לרעל עכברים. בליל שבת רבינו רצה לקחת מהתרופה שנתן לו הרופא ומצא שטעמה מר. רבינו החליט שאין ליטול דבר מר בשבת משום עונג שבת ויתחיל לקחת את התרופה רק לאחר השבת. למחרת, כאשר הרופא ערך אצלו ביקור נוסף, התברר שהרוקח טעה והחליף בין התרופות - את רעל העכברים רשם כתרופה למיחושים ואת התרופה רשם כרעל עכברים. בזכות הקפדתו על שמירת שבת בדקדוק, השבת שמרה עליו והצילה את חייו.

רבינו הקים גמ"ח בשם 'זכרון יוסף' ע"ש בנו, שנפטר מיתת עריסה כשהיה תינוק. בתקופת החגים הבית היה הומה אדם. אנשים באו לקבל צדקה והרב חילק. הרב היה מקבל בממוצע ביום מאה מכתבי צדקה! רבינו פיתח שיטה מסודרת ומדוקדקת לחלוקת הצדקה - מי שמגיע עם המלצות מסודרות מעשרה רבנים שהרב הכיר אותם וסמך עליהם - מקבל את הסכום ע"פ דירוג מיוחד. עוזריו שביקשו לעשות 'שימוש' חכמים אצל רבינו היו בודקים ומעבירים לרב בצד פתק - למשל דרגה 3. הרב היה מכניס את היד לכיס מסוים, מוציא סכום כסף ונותן לעני. דרגה אחרת - כיס אחר. הכול מאורגן.

יום אחד אישה קשת יום ועניה הגיעה לחלוקת הצדקה. היא הושיטה מכתב המלצה, שנראה קרוע ומטושטש, מהשנה שעברה, עם כתב לא ברור ומרבנים לא מוכרים. העוזר לא ידע מה לעשות ופנה לרב שיחליט. הרב בדק את המכתב ואמר לאישה: "מצטער, אני לא יכול לתת לך כסף". האישה התחננה: "באתי לעזרה, והרב דוחה אותי?" הרב ענה: "אני נאמן ע"י האנשים שנותנים לי כסף - שיש לי תנאים מיוחדים וקריטריונים, שעליהם אני מקפיד. אני פשוט לא יכול, מאוד מצטער". האישה כעסה, והתחילה לדבר דברים קשים.

הרב נכנס לחדרו, יצא עם שטר של 100 ש"ח, נתן לאישה ואמר: "זה מהכסף שלי, זה מה שאני יכול לתת". האישה ענתה: "אני רוצה שטרות ירוקים כמו כולם ובסכום של כולם!". ענה הרב: "אני מאוד מצטער, אני לא יכול. נותני הכסף סומכים עלי. הם נתנו לי כדי שאקפיד על הכללים". האישה התחילה לצעוק ולקלל את הרב. עוזריו רצו להוציא אותה מביתו. אבל הצדיק אמר להם: "לא! אל תעשו דבר". הרב נעמד ליד החלון, הסתכל לרצפה, שמע ושתק. האישה המשיכה לקלל ולא התקררה דעתה עד שאמרה: "**הלואי שימותו כל בניך בחיין!**".

אשת הרב שמעה את הצעקות, נכנסה לחדר ואמרה לאישה: "בואי בבקשה, יש לי משהו לומר לך". כך היא הצליחה להוציא אותה מהחדר. הרב אמר לעוזריו: "עד היום לא ידעתם מה זה 'שימוש'. רק היום למדתם. אתם חושבים, שכשתהיו רבנים תיהנו מהכבוד שיחלקו לכם? לא ולא. להיות רב או איש ציבור זה אומר לסבול ביזיונות, חשדות ולספוג הכל. רק עכשיו אתם יודעים, לקראת מה אתם הולכים. רק אם אתם אומרים - אעפ"כ ולמרות הכל אנחנו רוצים להיות רבנים ואנשי ציבור - רק אז זה נקרא קבלת עול הציבור באמת".

נשמח מאוד אם מישהו מהקוראים יש לו את תמונת הציון של הצדיק שיעביר לנו אותה

מְסִירוֹת נְפֹשׁ

לישיבה בירושלים. כעבור זמן לא רב הוא יצא מהבית כשעל גבו 'מיטת סוכנות', שהוא קיבל מן השלטונות, כאשר הוא ומשפחתו עלו לארץ ישראל.

באותם הזמנים מיטות מסוג זה 'פיארו' את בתיהם של רבים. אלו היו מיטות ברזל כבדות, מוצקות וגדולות. לשבחן אפשר לומר, כי מעולם לא נשברו!

הוא עשה את דרכו בקושי רב ברחובות עירו לעבר תחנת ההסעות. כשהגיע האוטובוס העמיס את המיטה על גגו. לפני שהנהג התחיל בנסיעה, הבחור הזדרז, נכנס לתוך האוטובוס, פתח את חלון הברזל שבגג האוטובוס ואחז בידיו את רגלי המיטה.

מהצפון עד לירושלים. במשך שעות ארוכות הבחור עמד, כשהבת התורה יקדה בליבו בלא מיצרים. אצבעות ידיו האדימו מן המתכת הלוהטת.

כפות ידיו נצרבו בחום השמש. זרועותיו התחככו ללא הרף במסגרת החלון. שריריו רעדו ממאמץ. והוא - פניו לירושלים עיר הקודש, ללמוד ולשקוד על דלתות התורה הקדושה.

סוף סוף, לאחר שעות ארוכות ומייגעות, האוטובוס הגיע לשערי ירושלים והמיטה על גגו. ברחוב קינג ג'ורג' בבניין העמודים היתה התחנה האחרונה של מסלול האוטובוס.

הנהג כיבה את המנוע והודיע על סיום הנסיעה. בימים ההם לא היתה תחבורה מסודרת ממרכז העיר לשכונות השונות בירושלים.

הבחור תפס את מיטת הסוכנות והעמיס אותה על גבו. ביד אחת אחז את המזוודה שלו ויצא לדרך. מגמתו היא אחת-ללמוד את התורה הקדושה!

רק בשעות הערב דמות צנומה נראתה בפתח ישיבת 'קול תורה', כשעל גבה מיטת מתכת ענקית. סוף כל סוף הוא הגיע אל המנוחה ואל הנחלה.

הרב מ. א. הי"ו מירושלים, ששלח את המעשה ל"מאורות הדף היומי", הוסיף וציין כי ה'בחור עם המיטה', הפך ברבות השנים לתלמיד חכם מופלג.

הוא עדיין גר ליד הישיבה שבה למד תורה במסירות נפש עילאית. למעשים מעין אלו דרוש נחישות, אהבת תורה ויראת שמיים בדרגה גבוהה.

יש לשאוב לקח ומוסר מאורח חייהם של אותם אנשים שאהבת התורה שפיעמה בהם המריצה אותם לפעולות ומעשים מעוררי השתאות, עוד כשהיו נערים. לא פלא שזכו למה שזכו!

עד כמה רבותינו היו מוכנים למסור את נפשם כדי לזכות ללמוד בישיבות הקדושות, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא, שמעובד מתוך 'מאורות הדף היומי':

לפני שנים, לא היתה תחבורה כפי שהיא כיום. האוטובוסים היו של חברת 'המקשר'. האוטובוס לפעמים לא הגיע. עד שהגיע לתחנה, אם האוטובוס היה עמוס ודחוק, הנהג לפעמים לא עזר. הנוסעים היו עומדים צפופים, נתלים ברצועות עור שהשתלשלו מהגג.

כדי לפתוח את החלון היית צריך להשקיע כוח רב. כדי להודיע לנהג כי ברצונך לרדת בתחנה הבאה, היה עליך למשוך חוט שהיה מחובר מקצה האוטובוס ועד סופו.

ספסלי עץ ארוכים היו קבועים בדפנות האוטובוס. הנסיעה בו לא היתה קלה. הרעש של המנוע, שהיה ממוקם במרכז האוטובוס, הוכיח זאת היטב.

פעמים רבות היית מוצא, מבלי משים, כי ידיך נמצאים על הכיסא שעליו אתה יושב כדי להימנע מטלטולי הדרך הקשים.

בחודש אב לפני שנים רבות, אוטובוס שכזה עשה את דרכו בעצלתיים בכבישי הצפון, כשהוא נושא על גגו חפץ מוזר ביותר.

ישיבת 'קול תורה' שבשכונת בית וגן בירושלים שוכנת היום בבניינים מרווחים. אולם היו ימים, בתחילת דרכה של הישיבה, שראשיה ומייסדיה, הגאון רבי יחיאל מיכל שלזינגר זצ"ל והגאון רבי ברוך קונשט זצ"ל, נאלצו לנהל את ישיבתם בצמצום רב.

ביום מן הימים בחור צעיר, שנפשו חשקה ללמוד את התורה הקדושה, נקש על דלת הישיבה. הרב קונשט זצ"ל שמע את בקשתו של הבחור.

הרב השיב לו, כי בשמחה וברצון הוא מסכים לקבל אותו לישיבה, אלא שאזלו ה... מיטות. הבחור פער את פיו בתימהון וראש הישיבה הסביר.

"מצבה הכלכלי של הישיבה לא קל. הישיבה נמצאת למעשה בחובות גדולים. לא נותר במשרדי הישיבה כסף, אפילו לא לרכישת מיטה".

"בני היקר, אם נפשך חשקה בתורה הקדושה, מצא מיטה, שים אותה בישיבה, והצטרף אלינו לשקוד על דלתות התורה והעבודה", ראש הישיבה סיים את דבריו.

הבחור שליבו חפץ ללמוד בישיבה בירושלים, מצא את עצמו מספר שעות אחר כך בדרך חזרה אל ביתו בצפון הארץ.

כאשר הגיע לביתו הוא סיפר להוריו כי עליו להוביל מיטה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחיה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אביבה לויש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רמנים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
אסתר בת מסעודה קדוש ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
אורה בת נעימה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
מישא אסתר בת זרהרה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	סלים בן פרחיה ז"ל	מישא אסתר בת זרהרה ע"ה
	יעקב בן סלימה ז"ל	אברהם בן טובה ז"ל
	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	
	יהודה בן סעידה ז"ל	
	עפאת בת השמת ע"ה	